

Jezus en Petrus

Meditatie over Mattheus 16 : 21-24

'Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derde dage opgewekt worden. En Petrus Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig, dit zal U geenszins geschieden. Maar Hij, Zich omkerende, zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas Gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen die Gods zijn, maar die der mensen zijn'.

Jezus Christus is op weg naar Cesarea Filippi. Lange tijd (ongeveer drie jaren) heeft Hij Zijn discipelen onderwezen en in al hun onverstand gedragen. Deze tijd loopt ten einde. Het Kruis komt in het zicht. Alvorens Christus heengaat stelt Hij een algemene vraag: Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen ben? Dan komen de antwoorden los: Johannes de Doper, Elia, Jeremia of een van de profeten. Zonder daarop verder in te gaan, stelt Christus plots de vraag persoonlijk aan Zijn discipelen: Maar gij, wie zegt gij, dat ik ben? De Heere Christus stelt zelden vragen aan Zijn discipelen. Alleen in de beslissende wendingen in het leven, zoals hier. Wij mogen geloven, dat de ziel van de Heere Jezus tot het uiterste gespannen is en Zijn borst zwoegt in de uitgang tot Zijn Vader. Hoor, daar antwoordt Petrus: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Wat lang stil gelegen heeft op de bodem van zijn hart, breekt nu door, en komt tot de klare belijdenis van het woord. Welk een hoogtepunt in het leven van Jezus en Petrus! Immers Hij heeft Zich onthuld als de Messias en Petrus met de anderen hebben in Hem de Gezondene van de Vader gezien. Christus is ontroerd en verheugd! Hoor, wat Hij zegt: 'Zalig zijt gij Simon Bar-Jona, want vlees en bloed heeft U dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, die in de hemelen is'. Hier eert Christus de Vader! Immers niemand kan tot Christus komen, tenzij de Vader hem trekke.

Hier is te eren de Heilige Geest! Immers niemand kan zeggen: 'Jezus is Heere, dan door de Heilige Geest'. Vlees en bloed, dat is de mens in zijn oude bestaan, leren dit nooit. Dat zijn U en ik heel duidelijk! In de daarop volgende woorden wordt Petrus de schoonste beloften gegeven. 'Al wat hij op de aarde binden zal, zal in de hemelen gebonden zijn en ook omgekeerd. Stralend van blijdschap staan de discipelen rondom Jezus. Met Jezus naar het Koninkrijk! Petrus sleutelbewaarder in dat Koninkrijk! Kan dat mooier?

'Van toen af begon Jezus Zijn discipelen te leren dat Hij moet heengaan naar Jeruzalem en veel lijden van de ouderlingen, overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derde dage opgewekt worden'. Van toen af...! Wat een tegenvaller! Dat moet voor de discipelen geweest zijn een donderslag bij heldere hemel! Immers, hieruit bleek, dat hun Meester geen Koning werd, maar ging lijden! Israël zou dus niet herrijzen onder deze Koning! Jezus is bezig hen te verlossen van hun eigen gemaakte Messias-idealen en geeft hun aanschouwelijk onderwijs. Immers Hij gaat het lijden enz. vertonen. Hij moest heengaan naar Jeruzalem, Hij moest veel lijden enz. Dat is een wonderlijk moeten! Het was het bevel van de Vader. Daartoe was Hij gezonden. Christus nam het op voor God. Als de tweede Adam vroeg Hij naar Gods wil, naar Gods Wet en naar Gods recht, waarover zich geen mens bekreunt. In dit moeten zit de noodzakelijkheid van de verzoening van God en van de mens met God. Hij moest, om de duivel te onttroonen en de zonde teniet te doen. Hij moest, om de grote genade en de liefde Gods te openbaren! Bedenk wel, dat dit niet een moeten was van buiten God.

Neen, het is het moeten van het welbehagen, een *vrijwillig* moeten! Is dit niet een wonderlijk moeten? Dit moeten van Christus gaat niet over stralende hoogten, maar door akelige diepten. Want dit moeten van Christus houdt tegelijk in de vernedering van de discipelen. Immers God openbaart dit welbehagen in een Kruis en werpt voor dat Kruis de discipelen neer, opdat er geen aardse heerlijkheid te behalen zou zijn, maar opdat er zou zijn: geloof, bekering, liefde en zaligheid.

Christus leest Zijn gang in de Heilige Schrift. Verstaan wij er iets van? Het vlees, zegt de Schrift, is tot niets nut; het is de Geest, die levend maakt. Onze natuurlijke wijsheid is dwaasheid voor God. Weet u dat? De wereld kent Hem niet, wil Hem niet, maar haat Hem en Zijn dienaren. Maar ook leerlingen van de Heere Jezus zijn in zichzelf dwazen. Denk aan de Emmausgangers! Evenmin als Petrus voor het kruis hadden deze mensen na het Kruis zich op dat Kruis. Zij liepen met hun rug naar het Kruis als treurwilgen over de weg naar Emmaus. Totdat Christus met hen ging en hen de Schriften opende en sprak: 'Moest de Christus niet al deze dingen lijden en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan'? Dan toont Hij hun de noodzakelijkheid van Zijn lijden uit de Schriften, dat is het Oude Testament.

Alleen de opening van de Schriften doet ons de Christus der Schriften op de rechte wijze kennen! Jezus zegt, dat Hij veel lijden moet van de ouderlingen, overpriesters en schriftgeleerden. Zij waren de officiële vertegenwoordigers van het Joodse volk. Jezus zou lijden onder hun verachting, onder hun verwerping, onder hun eigen gerechtigheid. Hij is gekomen tot 't Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Dat was voor Jezus lijden. Hier op de weg overziet Jezus dit alles. Hij is bereid en vaardig deze lijdensweg op te gaan.

Zo ontvouwt de Heere Jezus ook ons het doel van Zijn komst. Naarmate Christus van de kribbe meer opschuift naar het Kruis, naar die mate neemt de belangstelling af en komt ons onverstand en onze vijandschap openbaar. Velen hadden Hem reeds verlaten voor deze lijdensaankondiging. Is het nu beter? Kerstfeest staat in het middelpunt van de belangstelling, maar Goede Vrijdag? Wij gaan verder: Immer Petrus en de andere discipelen waren Hem tot nu trouw gebleven. Maar was er bij hen een verstaan van de Schriften? Nee! Toch waren zij uit de doodsslaap van hun zonden opgewekt. Toch hadden zij veel woorden in geloof ingedronken van Christus en wilden zij Hem gaarne dienen!

Zo ook nu. Ook nu zijn er mensen, die gewekt uit de doodsslaap van hun zonden, heerlijkheid in de dienst des Heeren hebben gezien, de vreselijkheid van het dienen van de zonde hebben opgemerkt en met Jezus op weg zijn in het onderwijs, dat Hij geeft! De Heilige Geest toont hen, dat Zijn dienst een liefdedienst is. Daarom willen zij alles voor de Heere doen. Het klagen over de diepten van hun zondig hart is hun wel niet onbekend, maar de wortel van hun verdorven bestaan is niet blootgelegd en daarom is de absolute noodzakelijkheid van Jezus' dood hun verborgen. Deze mensen komen vroeg of laat bedrogen met zichzelf uit. Zij worden met hun dwaze fantasieën tot schande. Zij hebben het zo goed bedoeld, maar worden zo bitter teleurgesteld. Waarom? Omdat zij de Zaligmaker niet ten eerste kennen als een Zaligmaker, die van zonden verlost en redt. Ook nu vertoont Hij de noodzakelijkheid van Zijn lijden en dood! Ook nu gaat Hij met velen langs onbegrepen wegen en wijst een weg, die zij niet alleen niet kennen, maar ook niet willen.

Zie het aan Petrus. En Petrus Hem tot zich nemende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig, dit zal U geenszins geschieden. Petrus neemt Jezus tot zich en bestraft Hem. God zij U genadig Meester dit zal U geenszins geschieden. Simon Petrus vóór Jezus! Zie, Petrus meent Jezus in bescherming te moeten nemen en staat met zijn eigengerechtigheid tegenover Jezus' reddende gerechtigheid. U zegt: het was goed bedoeld! Wat doen wij met al onze goede bedoelingen? Niet anders dan Jezus in de weg staan. Zo ook Petrus! Voor zover het van hem afhangt, verwerpt hij zijn toekomstig heil. Hij kiest voor de dood en verwerpt het leven. Hij meent zonder Plaatsbekleder voor God te kunnen bestaan.

U vindt Petrus wellicht dwaas! Maar hebt u reeds een Zaligmaker voor Uw schuld nodig gekregen? Daarom moeten ook uw ogen geopend worden, anders staat u in uw eigengerechtigheid Christus in de weg en bezegelt u uw eigen ondergang! Hier was Petrus' vlees en bloed aan 't woord. Vlees en bloed willen wel een Messias in heerlijkheid, maar niet een Messias in bloed en wonden. Vlees en bloed willen wat doen om zalig te worden, maar de Heilige Geest ontdekt eraan, dat *alles* volbracht is! Hij reinigt van alle vieselijke Messiasidealen en maakt ons al armer! Waar staat u? Voor Jezus, dat wil zeggen: Hem de weg wijzen? Staat u nog altijd in uw blindheid te commanderen: Zo en zo moet het? Jezus keert Zich om! Met de rug naar Simon en met het gezicht naar God toe! Dat was Petrus' redding! Ook in zijn bestraffing: 'Ga weg achter Mij, satanas, gij zijt Mij een aanstoot; want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die des mensen zijn!' Is dat dezelfde man, die zo-even werd zalig gesproken? Nu satanas? is dat die rotsman? Nu een aanstoot, een struikelblok, die Christus zou doen struikelen? Ja, het is beide waar! Rotsman *én* struikelblok; Zalig zijt gij *én* Satanas!

In de zaligspreking is hij geheel zalig! In zijn eigengerechtigheid is hij geheel in de handen van de satan. Deze satan verscheen nu als een engel des lichts om Christus van Zijn lijdensweg of te houden! Dat had hij al eerder geprobeerd dertig jaren geleden in de woestijn. Telkens weer was de inhoud van al deze verzoeken: Wel een Koninkrijk, maar zonder kruis, wel een Messias, maar los van God! Deze verzoeking is echter nog gevaarlijker. Immers deze komt nu door middel van een vriend. Ook hier blijft Christus in de gehoorzaamheid aan de Vader staan! Ga weg, achter Mij satanas!, Gij zijt Mij een aanstoot om 's Vaders wil te doen, om de wereld te overwinnen, om de satan te onttronen, voor zondaren een weg te openen naar het Paradijs!

Leer hieruit, hoe bevend een kind Gods kan zijn om zichzelf! Juist op de hoogtepunten des geloofs zijn wij het gevaarlijkst door onachtzaamheid, en overmoed! Juist dan komen de gevaarlijkste verzoeken! Overmoed en wanhoop zijn beiden niet uit God, maar uit de duivel. Nu weten wij ook, waar elke leer vandaan komt die Christus als de Gekruisigde niet in het middelpunt stelt. Ga weg, achter Mij! Jezus keert Zich om, zodat Petrus in plaats voor Jezus, achter Jezus staat! Dat is precies zijn en onze plaats! Daar is de plaats van de erkenning van eigen dwaasheid en onverstand. Daar is ook de plaats van de bewondering van de liefde van Christus. Voor dwazen, eigen gerechtigten, ging Jezus de dood in. Hier is de plaats om God te verheerlijken! Elke levensgeschiedenis moge anders zijn, hierin zijn zij allen een, dat Gods genade zich verheerlijkt aan dwaze, eigenwijze mensen. Is dat ook uw levensgeschiedenis? Zo niet, haast u dan! Want Christus is gezet tot een val en opstanding veler in Israël. Zalig zijt ge, zo ge aan Hem niet geërgerd wordt.

Petrus verzon dingen der mensen. Wat zijn dat? Dromen over een paradijs zonder God..., over een weg naar de hemel zonder kruis..., over vrede op aarde zonder Christus..., een mens zonder Zaligmaker..., een geloof en bekering zonder de Heilige Geest. Dingen, die van God zijn, zijn o.a. een gekruisigde Christus, de Jood wel een ergernis en de Grieken een dwaasheid, maar hun, die geroepen zijn: Joden *én* Grieken een kracht Gods tot zaligheid!

Wat verzint u?